

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції студентів

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
АГРАРНОГО ТА ЗЕМЕЛЬНОГО ПРАВА:
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ВИМІР**

15 квітня 2020 року

Біла Церква
2020

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор, голова оргкомітету;

Новак В.П., д-р біол. наук, перший проректор;

Варченко О.М., д-р екон. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності, заступник голови оргкомітету;

Димань Т.М., д-р с.-г. наук, проректор з освітньої, виховної та міжнародної діяльності;

Зубченко В.В., канд. екон. наук, начальник відділу навчально-методичної та виховної роботи;

Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної та інноваційної діяльності;

Борщовецька В.Д., канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики;

Мельник О.Г., канд. юрид. наук, координатор НТТМ ф-ту права та лінгвістики.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, начальник редакційно-видавничого відділу, відповідальний секретар.

Актуальні проблеми розвитку аграрного та земельного права: національний та міжнародний вимір: матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Біла Церква, 15 квітня 2020 р. Біла Церква, 2020. 28 с.

До збірника увійшли матеріали з актуальних правових та законодавчих питань

Водночас до рис креативної особистості відноситься: здатність долати перепони; здатність йти на розумний ризик; здатність до толерантності.

Підготовка високоінтелектуального та креативного фахівця обов'язково залежить від активності пізнавальної діяльності, яка спрямована на активізацію форм, змісту, прийомів, методів та засобів навчання, активності і самостійності здобувачів освітнього процесу у засвоєнні знань, формуванні умінь і навичок, творчого використання їх на практиці. Проблема активізації пізнавальної діяльності здобувачів освітнього процесу залежить від індивідуального підходу до особистості у процесі навчання.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. К.: Вид. "Либідь", 1997. 374 с.
2. Холодная М.А. Психология интеллекта: Парадоксы исследования. 2-е изд., перераб. и доп. Санкт-Петербург: Питер, 2002. 272 с
3. Здібності, творчість, обдарованість: теорія, методика, результативні досліджень / за ред. В.О. Моляко, О.Л. Музики. Житомир: «Рута», 2006. 320 с

УДК 343.163

ВИГІВСЬКА О.М., студентка 4 курсу

Науковий керівник – **НАСТІНА О.І.**, канд. юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

УЧАСТЬ ПРОКУРОРА В ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ

У тезах виступу висвітлено актуальність участі прокурора в господарському процесі. Розглянуто функції прокуратури, участь прокурора в господарському процесі

Ключові слова: прокуратура, функції прокуратури, участь прокурора в господарському процесі.

Роль прокуратури в демократичному суспільстві, яке керується верховенством права, визначена не лише в основному законі держави [1], але й в пункті 1 Рекомендації ПАРЄ No 1604 (2003) «Про роль прокуратури в демократичному суспільстві, яке керується верховенством права.

Ця рекомендація обмежує роль прокуратури у своїй діяльності виключно сферою кримінального права та передбачає, що «основна роль прокурора в усіх європейських суспільствах полягає у забезпеченні безпеки та свободи суспільства європейських країн шляхом охорони верховенства права, захисту громадян від кримінальних посягань на їхні права і свободи, забезпечення дотримання прав і свобод осіб, підозрюваних або обвинувачених у вчиненні кримінальних правопорушень, і шляхом здійснення нагляду за належним функціонуванням органів, відповідальних за розслідування й обвинувачення» .

У пункті 7.1 зазначених Рекомендацій ПАРЄ чітко рекомендує, щоб повноваження і функції прокурорів обмежувалися сферою обвинувачення у справах про кримінальні правопорушення, і вирішення загальних завдань із захисту інтересів держави через систему кримінальної юстиції, а для виконання будь-яких інших функцій були засновані окремі, належним чином розташовані та ефективні органи.

Вказані зміни [2] скасовують статус прокуратури як державного органу, що здійснює загальний нагляд за діяльністю всіх суб'єктів права України та обмежують її функції таким:

- 1) підтримання публічного обвинувачення в суді;
- 2) організація і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку;
- 3) представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом. Хоча функція процесуального керівництва досудовим розслідуванням, передбачена в поправках, викликає занепокоєння, загалом запроваджені зміни мають допомогти зменшити корупцію та зловживання повноваженнями у кримінальних справах.

Господарський процес, безумовно, не входить до системи кримінального правосуддя, і тому прокурори в принципі не можуть мати жодних функцій та повноважень у господарському процесі і взагалі не мають брати в ньому участь.

Інший нюанс проблеми участі прокурора в господарському процесі полягає в питанні: а чи може держава бути учасником (стороною або третьою особою) господарського процесу для того, щоб прокурор її представляв?

Частина 3 статті 23 Закону України «Про прокуратуру» [4] говорить, що «прокурор здійснює представництво в суді законних інтересів держави у разі порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснює або неналежним чином здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу».

Не допускається здійснення прокурором представництва в суді інтересів держави в особі державних компаній...».

Враховуючи положення частини третьої статті 131-2 Конституції України [2], яка передбачає, що «виключно адвокат здійснює представництво іншої особи в суді», є очевидним, що прокурори можуть представляти в судах виключно державу Україну та не можуть представляти жодних суб'єктів господарювання (тобто компаній), які частково або повністю належать державі, а також не можуть представляти будь-які державні органи та органи місцевого самоврядування, які за визначенням є юридичними особами.

Із положень статті 8 Господарського кодексу процесуального України [3] про те, що «держава, органи державної влади та органи місцевого самоврядування не є суб'єктами господарювання», про те, що «господарська компетенція органів державної влади та органів місцевого самоврядування реалізується від імені відповідної державної чи комунальної установи», низки інших положень законодавства випливає, що держава безпосередньо (тобто не через свої відповідні органи) не може бути суб'єктом господарських (приватноправових) правовідносин (наприклад, укладати господарські договори безпосередньо від імені України).

Також ми бачимо із положень Господарського процесуального кодексу України, що держава не може бути стороною господарського процесу.

Так, стаття 45 ГПКУ визначає, що «сторонами в судовому процесі – позивачами і відповідачами – можуть бути особи, зазначені у статті 4 цього Кодексу». Стаття 4 ГПКУ зазначає, що право на звернення до господарського суду мають «юридичні особи та фізичні особи-підприємці, фізичні особи, які не є підприємцями, державні органи, органи місцевого самоврядування».

Таким чином, Господарським процесуальним кодексом України не передбачена безпосередня участь держави Україна у господарському процесі, виходячи з чого ми можемо зробити висновок, що якби всупереч Рекомендації 1604 (2003) ПАРЄ про роль прокуратури в демократичному суспільстві, яке керується верховенством права, навіть наділити українську прокуратуру функціями з представництва держави, що виходять за межі кримінального права і процесу, то прокурор не міг би брати участь у господарському процесі, представляючи державу, бо сама держава безпосередньо не може бути стороною в господарському процесі. Що ж стосується державних органів та державних компаній, то вони мають статус юридичних осіб і, таким чином, згідно зі статтею 131-2 Конституції України мають бути представлені в суді адвокатами.

Таким чином, очевидно, що інститут участі прокурора в господарському процесі є рудиментом радянської тоталітарної системи нагляду прокуратури за судами, тобто нагляду з боку прокуратури як органу виконавчої влади за судами як органами судової влади. Також очевидним є те, що норми Господарського процесуального кодексу України і норми Закону України «Про прокуратуру» мають бути приведені у відповідність до положень Конституції України та Рекомендації 1604 (2003) ПАРЄ «Про роль прокуратури в демократичному суспільстві, яке керується верховенством права».

ЗМІСТ

Банковський Б., Ордіна Л.Л. Інтелект особистості як система пізнавальних процесів.....	3
Вигівська О.М., Настіна О.І. Участь прокурора в господарському процесі.....	4
Качалов В.О., Сімакова С.І. Актуальні питання проявів кіберзлочинності в Україні та способи її запобігання.....	6
Копистира Д., Мельник О.Г. Страхування життя – гарантований страховий захист та вдалий спосіб інвестицій.....	8
Мельниченко О.О., Настіна О.І. Актуальні питання доказування у господарському процесі.....	9
Мельниченко О.О., Настіна О.І. Захист прав на землю у господарському суді.....	11
Мукоїда І.В., Пахомова А.О. Інформаційна етика автора як елемент академічної доброчесності.....	12
Семенюк Ю.С., Бровко Н.І. Конституційно-правовий статус спеціальних суб`єктів антикорупційних відносин в Україні.....	13
Синявська А., Ковальчук І.В. Особливості податкового законодавства України та ЄС у сфері оподаткування агробізнесу.....	15
Шарасівський Ю. І., Єфремова І.І. Особливості визначення правової природи концесійних договорів.....	17
Мельниченко О.О., Ломакіна І.Ю. Сучасний стан ринку земель сільсько-господарського призначення у порівнянні з країнами Європейського союзу.....	18